

YAZAR HAKKINDA

Senfonik Orkestra ve Oda Orkestrası ile koro, piyano ve diğer enstrümanlar için 500'den fazla bestesi bulunan Anjelika Akbar 2,5 yaşında iken nota biliyor ve piyano çalabiliyordu. 4 yaşındayken Mutlak Kulak yeteneği fark edilen Anjelika Akbar, Moskova Çaykovski Devlet Konservatuvarı öğretim üyelerinin dikkatini çekti ve konservatuvar bünyesindeki harika çocukların okuduğu okula kabul edilip, eğitimine okulun Taşkent Uspenski şubesinde devam etti. 11 sene boyunca piyano ve bestecilik bölümünde V. Fadeeva, A. Berlin ve A. Zeydman'ın öğrencisi oldu. Sonrasında 5 sene boyunca Taşkent Devlet Konservatuvarı'nda Bestecilik bölümünde Prof. A. Berlin ve Prof. F. Yanov-Yanovsky ile beste ve orkestrasyon eğitimini tamamladı. Sovyetler Birliği Besteciler Kurulu, Anjelika Akbar'ı "En İyi Genç Besteci" olarak seçti.

Bestecilik ve Orkestra Şefliği yüksek lisansını ve doktorasını UNESCO üyesi olarak geldiği ve sonrasında da yerleştiği Türkiye'de, Hacettepe Devlet Konservatuvarı'nda Doç. Turgay Erdener'in sınıfında tamamladı, ayrıca Selma Berk ve Djoke Winkler Prins'ten vokal dersleri aldı.

Anjelika Akbar 14 albüm yayınladı, aralarında 2002 yılında çıkan Vivaldi'nin Dört Mevsim keman konçertolarının dünyada ilk kez solo piyano uyarlaması, Sony Music International etiketiyle çıktı ve Sony Classical kataloğuna girerek, bu katalogdaki ilk Türk Klasik Müziği albümü oldu.

Piyano için bestelediği 12 eserden oluşan *Gençlik Albümü* (Anjelika Akbar-Rosenbaum Album Pour La Jeunesse) EMR Paris tarafından 2006 yılında Fransa'da nota olarak yayınlandı. Anjelika Akbar ayrıca pek çok ulusal ve uluslararası ödülün de sahibidir, dünyanın birçok ülkesinde sayısız konser vermiştir.

Son 4 sene boyunca Bülent Özukan-Genel Yayın Yönetmeni ve Murat Öneş-Genel Sanat Yönetmeni (Boyut Yayın Grubu/Boyut Publishing International www.boyut.com.tr ve ONE'S Media) ile ortak olarak dünyanın en geniş Ayvazovski dijital koleksiyonunu yarattıkları uluslararası projesi olan "Ayvazovski'nin İstanbul'u" ve "Pitoresk İstanbul" için dijital sergiler ve kitap yayınına gerçekleştirdiler. Anjelika Akbar'ın Proje Yöneticiliği ve Müzik Direktörlüğü'nü üstlendiği, Ayvazovski tablolarının dahil olduğu "Pitoresk İstanbul" 9 ay boyunca İstanbul Deniz Müzesi'nde sergilendi. Murat Öneş'in kurduğu ONE'S Media'nın ortağı olarak birlikte gerçekleştirdikleri sergi-konser formatındaki gösteriler "Ayvazovski'nin İstanbul'u" teması ile New York, Los Angeles, Ankara, Erivan, Feodosya, St. Petersburg ve Moskova'da gerçekleştirildi.

DESTEK YAYINLARI: 1547

ARAŞTIRMA: 350

ANJELİKA AKBAR / HER İNSAN BİR BESTEDİR

Her hakkı saklıdır. Bu eserin aynen ya da özet olarak hiçbir bölümü, telif hakkı sahibinin yazılı izni alınmadan kullanılamaz.

İmtiyaz Sahibi: Yelda Cumalıoğlu

Genel Yayın Yönetmeni: Ertürk Akşun

Yayın Koordinatörü: Özlem Esmegül

Üretim Koordinatörü: Semran Karaçayır

Edtör: Özlem Esmegül

Son Okuma: Devrim Yalkut

Arka Kapak Fotoğrafı: Zeynel Abidin Ağgöl

Kapak Tasarım: İlknur Muştı

Sayfa Düzeni: Melike Doğan

Sosyal Medya-Grafik: Tuğçe Budak-Mesud Topal

Destek Yayınları: Aralık 2021

Yayıncı Sertifika No. 13226

ISBN 978-625-441-530-2

© Destek Yayınları

Abdi İpekçi Caddesi No. 31/5 Nişantaşı/İstanbul

Tel. (0) 212 252 22 42

Faks: (0) 212 252 22 43

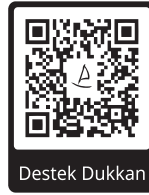
www.destekdukkani.com

info@destekyayinlari.com

facebook.com/DestekYayinevi

twitter.com/destekyayinlari

instagram.com/destekyayinlari

Özkaracan Matbaacılık ve

Ciltçilik San. Tic. Ltd. Şti.

15 Temmuz Mah. Gülbahar Cad.

No. 62/B Bağcılar / İstanbul

Tel. (0) 212 515 49 47

Sertifika No. 45469

ANJELİKA AKBAR

HER İNSAN BİR BESTEDİR

ve hayat sesten ibarettir

*Duyulamayanı duymak ve etrafımızda var olan
müziklerin/seslerin içindeki yapıcı ve yıkıcı etkilerin
farkına varıp müzikte iyileştirici seçimler yapabilmek üzere
kaleme alınmış ilham dolu bir başucu rehberi...*

İÇİNDEKİLER

I. BÖLÜM

SES, TİTREŞİM DEMEKTİR	9
Her İnsan Bir Bestedir	9
Evrenin Armonisi	13
Sanat Dalı Olarak Müzik	23
Sesin Alan ve Boyut Etkisi	33
Kelimelerden Önce Sesler Vardı	37
Kelam Gücü	38
Mitolojik ve Dini Kaynaklarda Müzik	41
Ses ve Müzik Olgusu	43
Çin, Mısır, Hindistan, Yunanistan ve Orta Asya Bilginleri	43
Müzik Kozmik Bir Öğedir	45
Mimesis ve Katarsis	48
Müzik Terapisi Ekolleri	53

II. BÖLÜM

SES VE MÜZİĞİN HAYAT İÇİNDEKİ YOLCULUĞU	55
Müziği Duymak İçin Sessiz Kalmalı	55
Şehirlerin ve Mekânların Sesleri	61
“Ev Edna” Sesi	63
Doğanın Sesi Nefestir	65

III. BÖLÜM

TİTREŞİM, SES, NEFES, MÜZİK	67
Sesin Ömrü	67
Düşünce Kültürü	69
Eşyanın Sesi	73
Dost Eşya Düşman Eşya	74
Eski Mücevherlerin ve Doğal Taşların Sesi	77
Eski Paraların Sesi	79
Sesin Fiziksel Gücü	83
Akustik Levitasyon	
– Yury Lyr	83
Sanat Eserlerinde Enerji ve Duygu Aktarımları	89
Evrenin Nefesi	95
Düşünebilen Kalp, Sezebilen Akıl	97
Genişleyen Algı	99
Kabını Büyüt	99
Üç Büyük Sır	103

IV. BÖLÜM

MÜZİK MENÜSÜ	105
Müzik Menüsi	105
Hamilelik ve Müzik	109
Doğumdan İtibaren Müzik	115

Ne Dinleyeceğini Bilmek ve Seçmek	117
Uygulama: Ne dinleyeceğim?	118
Bilinçli Müzik Seçkisi Yapmanın Önemi	125

V. BÖLÜM

MÜZİK VE TERAPİ	129
Bir Terapi Aracı Olarak Müzik	129
İyileştiren Müzikler	130
Müzik Türleri Arasında Zararlı Etkileri Olanlar	133
Volüm Çok Önemli	134
Klasik Müzikte de Sağlık Açısından Zararlı Eserler Var	135
Müziğin Etki Mekanizması	139
Standartlaşan Müziğe Dikkat	
432 Hz	140
Müzik ve Söz İlişkisi	142
Müzik Terapisi	145
Uygulama:	145
Yemek Müziği	149

VI. BÖLÜM

GÜZELLİK ALGISI: KÜLTÜR VE SANAT KRİZİ	151
Güzellik Arayışı	151
Duygu Bedeni, Düşünce Bedeni	156
İnsanın Sonsuzluğa Bağlandığı Nokta	158

Müziğin İyileştirici Gücü	158
Sesin Suya Etkisi	159
Aura Videoları ve Müzik	162
Her Derde Deva Müzikler	177
Seslerin ve Harflerin İnsan Üzerindeki Etkisi	180

I. BÖLÜM

SES, TİTREŞİM DEMEKTİR

Her İnsan Bir Bestedir

Ses...

Dünyaya geldiğimden beri her an “onu” dinliyordum. Dünyayı onun vasıtasıyla öğreniyordum... Annemin sesi, babamın sesi, anneannemin ninnisi ve dedemin şefkat dolu konuşmaları...

Sonrasında başka sesler belirmeye başladı hayatımda. Daha sonra çalmayı öğreneceğim piyanonun sesi, akordeonun, vurmali ve üflemeli çalgıların sesi... Hepsi en yakınımda, evimdeydi hatta çoğu zaman yatağımın yanında...

Ve sonra binlerce ses daha...

İsimlerini birer birer ileride öğreneceğim yağmur sesi, gök gürültüsü, rüzgâr sesi, kahkahalar ve ağlama sesi... Her duygunun konuşmalara yansıyan sesleri... Karşımdakinin ne hissettiği hakkında bana ipuçları veren sesler...

Ve adım sesleri...

Üstelik karakteristik ayak sesleri...

Evin içinde duyduğum ve karakteristik adımlarından kimin yürüdüğünü iştirir iştirmez anladığım ayak sesleri... Dışarıdan eve ulaşan köpek havlamaları, araba motorları ve sokakta oynayan çocuk sesleri...

Tüm hayatımı “ses” penceresinden izliyor, algılıyordum ve duyduğum bütün seslere büyük ilgi gösteriyordum.

Piyanist, akordeon sanatçısı, müzik pedagogu ve aynı zamanda bir koro şefi olan annem, üç dört aylık küçük bir bebek olduğum günleri anlatırdı.

“Piyanonun başına geçerdim ve bir eser çalmaya başlamadan evvel, beni ilgiyle izleyen sana bakardım, senin net olarak duyabileceğin şekilde eserin ismini söylerdim önce, sonra başlardım çalmaya. Sonrasında iki üç eser daha çalardım ve her birinin ismini yine çalmadan önce sana söylerdim. Sen sessizce ve büyük bir ilgiyle dinlemeye devam ederdin. Arkasından küçük bir mola verirdim ve tekrar piyanonun başına geçerdim. Bu kez bazı şeyleri özellikle farklı yapardım. Eserin ismini sana özellikle yanlış söylerdim ve çalmaya başlardım. İşte o an evde kıyamet kopardı.” Bunu her yaptığımda sen çok şiddetli bir şekilde ağlamaya başlardın, beni protesto edercesine. Aslında daha o zamanlar bile duyduğun müziğin ismini, melodisiyle birlikte hafızana alıyordun. Eserin ismi melodisiyle eşleşmediğinde buna şiddetle karşı çıkıyordun.”

Bunun üzerine karyolamın yanına evdeki akustik piyanoyu yerleştirmişler. Kapağı ellerimin üzerine düşmesin diye de piyanonun arkasına kalsın bir lastik bant ile sıkıca bağlamışlar. Böylece piyanonun tuşları sürekli açık kalıyordu. O zamanlar henüz yürüyemiyordum bile ama ayağa her kalkabildiğimde piyanonun tuşlarına dokunuyormuşum ve zamanımın çok büyük bir kısmı o tuşların peşinde geçiyormuş. Altı aylıkken artık ayakta çok sağlam duruyormuşum, sekiz aylıkken ise yürümeye başladım, onun için piyano ile iletişiminim daha da kolaylaştı.

Çocukluğumda bütün bu ses cümbüşünün içinde bir SES vardı ki onu gündüzleri pek duymuyordum. Gece uyumadan

önce, diğer bütün sesler azaldığında işitebiliyordum sadece. O sesi çok seviyordum. Her duyduğum anda çok seviniyordum ve onu tekrar tekrar duyacağım zamanı bekliyordum heyecanla. O sesi sanırım iki yaşında fark ettim. Duyduğum diğer bütün seslerden çok ama çok farklıydı. Sanki vardı ama yoktu.

Aradan yıllar geçip ben on yedi yaşına geldiğimde, küçüklüğümden beri duyduğum o ses hakkında ilk defa bir cümle çıktı karşıma.

Bir kitapta “*Sessizliğin sesi...*” yazıyordu.

Okuduğum an yerimden zıpladım.

Evet!

Küçüklüğümden beri işittiğim o SES tam olarak öyle bir şeydi işte. Hem vardı hem yoktu... Sanki her şeyin içindeydi ve sürekliydi ama ben onu sadece diğer sesler sustuğunda derin bir yerden duyuyordum.

Bazen diğer seslerin arasında da duyup dinlemeye çalışıyordum onu ama kalabalık seslerin içinden seçip duymak kolay olmuyordu.

O sesi ilk duymaya başladığım zamanlarda içimden bir isim koymuştum ama yıllarca hiç kimseye bundan söz etmemiştim. Ne o sesi ne de o sese verdiğim ismi anlatabildim kimseye. Sesi duyduğumda yaşadığım duygunun ismini “Eve Dönüş” koymuştum.

O yaşta neden ve nasıl buldum bu ismi bilmiyorum.

Benim bir evim vardı zaten ve bu duyguya ismini verdiğim eve dönüş hissini tam olarak ne demek olduğunu bile bilmiyordum. Buna rağmen hep “evimi” özliyordum. O sesi duyduğumda bir şekilde özlediğim evime döndüğümü hissediyordum.

Ilık, gülümseten, yumuşak, ışıklı...

Renksiz bir rengin, kokusuz koku ve sessiz bir sesin olduğu, uzak ama bir o kadar yakın bir diyar gibiydi o “ev”.

Şu an bu satırları yazarken gözyaşlarım akmaya başladı. Bu his çok güzel. Sanki kalbimin ait olduğu diyarlardan yine bir selam almış oldum.

Evrenin Armonisi

On sekiz yaşındayken Devlet Konservatuvarı'nda Bestecilik ve Müzikoloji Bölümü öğrencisi olarak SSCB'nin Riga kentinde yapılan geleneksel Müzikoloji Kongresi'ne çok genç yaştaki tek konuşmacı olarak davet edildim. Diğer konuşmacıların kim olduklarını öğrendiğimde “Yılların uzmanlarının, profesörlerinin yanında konuşmacı olarak benim ne işim olabilir ki?” diye geçirmiştim içimden şaşkınlıkla.

Bir yandan tereddüt ediyordum ama diğer yandan aldığım teklifi kabul edip konferansa konuşmacı olarak katılmak da istiyordum. Öyle de yaptım. Teklifi kabul ettim. Fakat konferansa iki hafta kaldığı halde konuşmacı olarak orada ne anlatacağıma hâlâ karar verememişim. Konu seçiminde serbesttim fakat on sekiz yaşında bir üniversite öğrencisi olarak profesörlerin karşısına geçip onların değerli müzik araştırmalarına ve çalışmalarına nasıl katkıda bulunabileceğimle ilgili aklıma kesinlikle hiçbir şey gelmiyordu. Tam anlamıyla kilitlenmişim.

Zaman giderek daralıyordu ve yapacağım konuşmanın ana başlıkları yönetici kurul tarafından benden talep edildiği halde hiçbirini henüz hazırlayamamışım. Bir gece aniden uykumdan uyandım ve aklımda çok net bir şekilde yapacağım konuşmanın ana başlığı belirdi:

“Evrenin Armonisi.”

Diğer bir deyişle:

“Evrenin Ahengi.”

Konuşmanın temel içeriğini ve başlığını yakaladıktan sonra yaktan fırladım hemen ve peş peşe aklımın içinde akmaya başlayan konuları not etmek için bir kâğıt ve kalem aldım elime. “Evrenin armonisi” konusunda alacağım notlar için aceleyle bulup çıkardığım kâğıdın kenarları yırtıktı, kurşunkalem mavi renkliydi ve ucu neredeyse bitmişti. Kalemim de kâğıdım da perişan haldeydi yani, ikisi de ahenkten hayli uzak... Ama olsun, buna da şükredip içimden akmaya başlayan konuları kâğıda aktarmaya başladım.

Daha önce hiçbir şekilde “evrenin armonisi” konusunda müzikle evren arasında bağlantı olduğu yönünde bir düşüncem ya da yaklaşımım olmamıştı. Ta ki az önce uyku esnasında bu konu bana gelene kadar.

Evrende her yerde var olan ahenk, olağanüstü yapı ve varoluş sisteminin, sanat insanları ve özellikle besteciler üzerinde denli etkili olduğunu, bu konuda bestecilerin neler hissettiğini, yeryüzündeki insanlar tarafından bunun nasıl algılandığını ve bu işin kanunları varsa eğer o kanunların neler olabileceğini yazıyordum kâğıda.

Kendimi ertesi sabah kütüphaneye kapatıp bilmediklerimi öğrenmek üzere yoğun bir çalışmanın içinde bulacağımı biliyordum ve bu bana hem mutluluk hem de heyecan veriyordu. Sonraki günlerde ünlü bestecilerin hayatlarına yeniden yoğunlaştım. Daha önce defalarca okuduğum ve bildiğim yaşamöykülerini bu kez özel olarak ilgilendiğim konulara cevap bulmak üzere tekrar inceledim. Özellikle Mozart, Beethoven, Hindemith, Brahms'ta çok etkilendiğim ifadelere rastladım.

Mesela Mozart şunu söylüyordu:

“Bestelemiş olduğum ve görünürde çok uzun süren senfonilerimi dinlediğinizde, aslında bilmeniz gerekiyor ki duyduğunuz o binlerce ses benim gökyüzünde duyduğum olağanüstü etkileyici milyonlarca sesin sadece çok küçük kırıntılarıdır.”

Bu cümleyi okuduğumda gerçekten çok etkilenmiştim. Ben de dört yaşından beri beste yapıyordum ve 18 yaşına gelene kadar yüzden fazla bestem olmuştu. Aralarında çeşitli enstrümanlar, enstrüman grupları, koro, orkestra eserleri vardı.

12 yaşına geldiğimde oda orkestrası için yaptığım besteler konserlerde seslendiriliyordu ve her zaman tüm orkestrasyonu¹ kendim yapıyordum. Tekniğimin gelişmesine göre komplikasyonu sürekli artıyordu.

İçimde “oradan bir yerden” gelen sesleri asla ve asla tam olarak istediğim zenginlikte yeryüzündeki enstrümanlara aktarmıyordum. Burada var olan sesler bana her zaman çok yetersiz geliyordu. Dinleyenler çok beğeniyor olsalar da benim açımdan hepsi içimde duyduklarımın sadece zayıf birer kopyasıydı.

Üzerimde bir müzik okyanusu olduğunu hissediyordum ve ben oraya her dikkatimi verdiğimde müzik bana akmaya başlıyordu, fakat akan müzik, sonsuz okyanustan damlalardı sadece...

Diğer bestecilerin de benzer duyguları deneyimlediklerini bu araştırmalarım sırasında anlamış oldum. Benzer hislerin müzisyenler arasında yaygın olduğunu idrak etmeye başlamıştım.

Beethoven'e ait bir söze rastladım sonra kaynaklarda. Ölüm döşegindeyken aynen şöyle diyor büyük besteci:

“Keşke biraz daha fazla yaşayabilseydim. Müziğin ne olduğunu daha yeni anlamaya başlıyorum...”

---

1 Orkestrasyon: Kendi içinde bestelenen müziği sadece bir enstrümandan değil birçok enstrümanın içinde bulunduğu orkestradan duymak. Tüm sesleri aynı zamanda enstrümanlar için orkestra partisiyonu olarak yazmak. Birçok besteci bir müziği önce bir enstrüman olarak duyar ve bu şekilde nota kâğıdına aktarır. Sonra bu besteyi orkestraya nasıl uyarlayabileceğini düşünüp ikinci aşamada orkestrasyon yapmaya geçer. Bazı besteciler ise (buna ben de dahilim) besteyi iki aşamada değil de bir defada yapar ve nota kâğıdına doğrudan orkestra partisiyonunu yani orkestrasyonu aktarır.